

[Hahn]

ikke blive ved ordene den 1. maj, sørg nu for at komme i gang!»

Om det bliver en privat eller en statsfinansieret Storebæltsbro, er for os ikke af så stor vigtighed, blot den bliver bygget. Kan statsministeren ikke få sit og vort ønske opfyldt af statsmidler, så overlad finansieringen til private! Pengene skal nok komme ind igen.

**Dohrmann (FP):**

Må jeg starte med at sige tak til den sidste taler, som reelt var den eneste, der kunne støtte forslaget.

Jeg skal i øvrigt beklage, at ikke mindre end 3 partier åbenbart ikke mener, at et sådant privat fremsat lovforslag har så stor betydning, at man overhovedet gider deltage i debatten. Det siger lidt om, at i hvert fald nogle af de partier, der er repræsenterede herinde, ikke interesserer sig ret meget for det arbejde, de nu engang er valgt til at udføre. Det synes jeg er meget beklageligt. Hvis det havde været et forslag om optagelse af statslån i udlandet eller lignende for at få råd til at betale arbejdsløshedsunderstøttelse, så skulle de nok have været her for at stemme for det.

Ministeren startede højt og flot med at afvise forslaget, idet han samtidig henviste til, at socialdemokratiet sandelig ønsker, at vi skal have en Storebæltsbro. Nu er det jo ikke ret længe siden, at socialdemokratiet og venstre i fællesskab besluttede at lægge Storebæltsbroen i mølposen. Man gjorde det dengang med den begrundelse, at vi ikke havde råd til at opføre en Storebæltsbro. Siden dengang – og det er såmænd ikke så forfærdelig længe siden – er statens finanser blevet betydelig dårligere. Derfor er der intet som helst i ministerens løfter om, at den Storebæltsbro nogen sinde kommer, såfremt den skal statsfinansieres.

Det er ud fra den betragtning, vi har fremsat dette forslag i en tid, hvor vi har så stor arbejdsløshed, og hvor vi samtidig har muligheden – hvis altså folketetinget vil tilslutte sig, at opgaven løses af et konsortium, dansk eller udenlandsk, som måtte være interesseret i det. Det er faktisk det, lovforslaget går ud på: at private konsortier eller andre inden den 1. juli 1983 får lov til med folketingets godkendelse at komme med deres ideer om, hvordan man kunne løse opgaven og på hvil-

ke betingelser. Så kan folketetinget på det tidspunkt sige: ja men det duer ikke, det dér. Det, man har afvist i dag, er simpelt hen, at der bliver en mulighed for hjemlige ingeniørfirmaer, udenlandske ingeniørfirmaer eller andre, som vil opføre en bro for egne midler uden at belaste statskassen. Det afviser man.

Må jeg så spørge: hvor er sympatien for den Storebæltsbro? Den kan være på et meget, meget lille sted. Den er selvfølgelig god at gå og slynge ud sådan ved 1. maj-taler o.lign., men reelt er det forløren snak. Det har ingen steder hjemme. Det, folketetinget har gjort her i dag, er, at man har afvist en Storebæltsbro. Den kommer ikke i vores tid, det tør jeg roligt garantere for, medmindre man slår ind på den tanke – eller også bliver endnu mere tåbelig, end man har været hidtil, og låner endnu flere penge i udlandet.

Selv i 1930'erne – jeg skal ikke sammenligne tiderne med dengang, men de er garanteret ikke bedre i dag; den eneste forskel er, at vi låner noget mere i dag, end vi gjorde dengang – kunne man da finde ud af at sætte noget arbejde i gang. Det kan man ikke i dag. Det eneste, man kan finde på, er at udbetale noget understøttelse. Det ser man hellere, det er i orden, så kan folk være tilfredse.

SFs ordfører siger, der kun vil være to arbejdspladser tilbage i Korsør. Hvad er det for noget vrøvl at komme med? Det har ingen steder hjemme. Med den holdning skulle man også være gået imod, at petroleumslamper blev afløst af el. Det er holdningen. Det nytter ikke noget, at man vil bremse en udvikling. At binde landsdelene sammen burde absolut være noget, alle var interesserede i.

Jeg lagde mærke til, at den konservative ordfører sagde mange positive ting om en Storebæltsbro, men sluttede med at afvise forslaget. Ja men hvad forkert skulle der være ved, at et privat firma eventuelt opførte en bro på nogle ganske bestemte betingelser, som folketetinget og ministeren har vedtaget? Man kunne opkræve bropenge og efter en årrække overlade broen til staten. Hvad forkert er der i det? Jeg forstår det ikke. Uanset hvor socialistisk man ellers måtte være indstillet, kan jeg ikke se, at der er noget som helst, der strider imod den tankegang.

Jeg vil give SFs ordfører ret i, at man selvfølgelig kan have den holdning, at man er